СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 7. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го СІЧНЯ 1950. No. 7. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 11, 1950. VOL. LVIII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Дер. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen {4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the U. S. of America FIVE CENTS Elsewhere

ОДНА ТРЕТИНА В БЮДЖЕТІ НА ОБОРОНУ

Вашингтон, 9 січня. — Президент Труман предявив конґресові федеральний бюджет на скарбовий рік 1951. У ньому передбачує уряд видатки на $42,439,000, тобто на $858,000,000 менше ніж в біжучому фіскальному році. Приходи передбачені на $37,163,000,000, тобто на $5,133,000,000 менше від розходів, і тому виказаний дефіцит у бюджеті на згадану суму. Це вже третій з черги бюджет, в якому находиться дефіцит.

Найбільшу рубрику в видатках займає оборона країни, на яку призначено $13,545,000,000. Ця сума становить приблизно одну третину всіх видатків і є вища на $400,000,000 ніж виносили видатки в бюджеті на біжучий скарбовий рік, який кінчиться 30 червня. Згадуючи про видатки на оборону, президент заявив, що „нам треба держатися в відповідним військовім -поготівлі" для втримання світового миру. У видатках на оборону зменшені видатки на воєнну фльоту, а за те підвищено видатки на повітряну силу. Крім того призначено в бюджеті $650,000,000 на втримування в магазинах стратегічних матеріялів. На дальший виріб атомових бомб призначено в бюджеті $817,-000,000.

На ведення закордонних справ передбачений видаток у висоті $4,711,000,000, а з них призначено $3,100,000,000 на Плян Маршала. Це вказує, що видатки на допомогу закордонним країнам зменшаться на 20 відсотків. Хоч видатки на закордонні справи дуже високі, то президент заявив, що „це є мінімальні вимоги для успішного ведення наших плянів". Видатки на допомогу для втікачів і на „дипістів" значно зменшено, як теж призначено розмірно малі суми на введення в життя Четвертої Точки інавґураційної промови президента, тобто на розвиток недорозвинених чужинних країн.

Увесь бюджет зладжений на нових рахункових методах, згідно з дорученням Гуверової Комісії для Організації Екзекутивної Ділянки Уряду. Видатки почерґовані відповідно до діяльности федерального уряду і тому їх перегляд зрозумілий і для нефахових людей. Крім того зісумовано приходи й видатки і ясно зазначено дефіцит. Згадано теж про дефіцит з двох минулих років у висоті понад сім біліонів.

ҐУБІЧЕВ ПРОГРАВ У ЗМАГАННІ ДО НЕДОТОРКАНОСТИ В СУДІ.

Ню Йорк.— Валентин Алексaндер Ґубічев, який домагається звільнення зпід американського судівництва на цій підставі, що він є записаний як третій секретар советського міністерства закордонних справ, програв свою справу в федеральнім суді, де тепер відбувається передпроцесове поступування. Суддя Сильвестер Райен видав рішення, яке покривається зі становищем департаменту стейту у його справі. Суддя признає, що деякі советські громадяни приїздять в Америку з дипломатичними паспортами і їх приймає з чемности до відома департамент стейту, одначе в практиці такі паспорти не мають значення, бо такі „дипломати" не сповняють ніяких дипломатичних функцій. Коли ж на такій підставі „дипломати" домагаються ще для себе привілею безкарности в судах, то це зовсім не повинно мати місця. Ґубічев обвинувачений федеральним урядом у шпигунстві на спілку з американською громадянкою Джудитою Коплон. Вона вже засуджена за шпигунство в федеральнім суді в Вашинґтоні, а тепер поновно стає під суд за затії на спілку з Ґубічевом.

ДЖЕССІ ДЖОВНС В НЮ ЙОРКУ.

До готелю Генрі Гудсон у Ню Йорку заїхав старенький дідусь з довгою сивою бородою на видужання. Коли винайняв кімнату і поклався до ліжка, за ним прийшли інші старики, хоч у молодшому віці. За короткий час явилися кореспонденти і радієві оператори і почалася вистава та сензаційні оповідання по радіо. Дідусь каже, що він є ніким іншим, а славним розбишакою з Тексас, Джессі Джовнсом, який(як записано в історії, згинув від пострілу в битві в 1882 році. Значить, він мав би тепер 102 роки життя. Його прибічники, які колись брали разом зним участь в нападах на залізничі потяги, мають інший вік життя. Між ними є полк. Джеймс Г. Дейвис з Нашвил, у стейті Тенесі, якому тепер повинно минути 109 років життя і Роберт Е. Лі, який був прибічником славного Бофало Била, що помер в 1916 р. Між журналістами панує здогад, що ціла компанія, яка приїхала до готелю Гудсон, грає свого роду театральну фарсу. Вона хіба може причинитися до розпалення діточої фантазії при творенні легенди про добродійного розбишаку, Джессі Джовнса, який ограблював подорожних, а пограблені гроші роздавав між бідних.

ГОЛОВНИЙ УРЯДОВИЙ СВІДОК В СПРАВІ БРИДЖЕСА ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО НЕПРАВДИ.

Сан Франсиско. — Сетон Росс, який складає свідоцтво по стороні уряду для підтримання обвинувачення Гері Бриджеса в кривоприсязі, признався до брехливих зізнань в справі своєї минувшини. Він не є американець з роду, як представляв себе в суді, а натуралізований громадянин, який під іменем Розенштайна приїхав до Ню Йорку з Польщі семирічним хлопцем.

ОПОЗИЦІЯ ПРОТИ БЮДЖЕТУ В КОНҐРЕСІ.

Негайно після оприлюдненення федерального бюджету появилася в конґресі сильна опозиція проти високих видатків і домагання обтяти видатки. Два демократичні сенатори, а саме Гері Ф. Бирд з Вирджінії й Пол Г. Доґлес з Іллиной, вийшли з ясною пропозицією, щоб бюджет обтяти на 2.7 до 6.4 біліонів долярів. Республиканці зосередили критику на дефіцит. Їх підтримують теж деякі демократи, які турбуються про придбання фондів на видатки.

У КОНҐРЕСІ ВИДВИГАЮТЬ ПОТРЕБУ ЗВЯЗКІВ З ЕСПАНІЄЮ

Вашинґтон, 9 січня. — Конґресмен Джан Кі, демократ з Вест Вирджінії, видвигнув у палаті потребу віднови дипломатичних звязків з Еспанією, отже і з теперішнім режимом ґен. Франка. Конґресмен Кі є головою палатної комісії закордонних справ. Департамент стейту виявив, що є в порозумінні з конґресменом. Кі заявив, що аргументація в промові є його власна, а не департаменту стейту. Він натаврував режим ген. Франка, як фашистівський, одначе твердив, що віднова дипломатичних звязків з Еспанією вийде на хосен Злученим Державам. Промовець згадав про резолюцію Обєднаних Держав з 1946, щоб усі держави відтягнули своїх дипломатичних представників з Еспанії, одначе ця резолюція не осягнула цілі і не слабила режиму Франка, твердив він. Як головний аргумент для віднови звязків подав Кі положення Західних держав, які не є в спроможності зорганізувати оборону Европи перед большевиками без участи Еспанії. Він надіється, що теперішні перешкоди до признання Еспанії скінчаться.

АМЕРИКА ВИГОТОВЛЯЄ ДОПОМОГУ ДЛЯ АЗІЇ

Вашинґтон. — Ніл Станфорд, кореспондент Крисчіен Сайенс Монітора довідується, що уряд Злучених Держав підготовляє повний плян допомоги для Азії у її боротьбі проти комунізму. Довкруги теперішнього комуністичного режиму в Азії твориться оборонний півмісяць з тих країн, як Японія, Південна Корея, Филипини, -Маляя, Бурма, Французький Індо-Китай, Індонезія, Пакістан, Індія, Іран і Туреччина. Спротив президента Трумана з останньої суботи проти військової окупації Формози вважається останньою уступкою перед походом комунізму. Дальші спроби займання комуністами різних країн натраплять вже на зорганізовану оборону.

Договори з вичисленими країнами для оборони перед комуністами є обосторонні, тобто між Америкою й урядами тих країн. Американська допомога буде постачати для кожної країни зокрема на підставі договору, а не спільно для всіх країн, як це зроблено в Европі.

ПОМЕРЛА НАГЛОЮ СМЕРТЮ ПІДЧАС БОГОСЛУЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

Ню Йорк. — Місцеві газети згадують про смерть Анни Юбанської, замешкалої при 518 Іст 149 вулиці, підчас Богослужби на другий день Різдва в українській катол. церкві св. Юрія при Сьомій вулиці. Вона сиділа в лавці у церкві, коли несподівано ослабла. Їй помогли зійти до церковної залі, де вона незабаром померла. Її вік подають на 55 років. Причини смерти не подано.

БРИТАНСЬКІ ЛЕЙБОРИСТИ ЗА ДОПОМОГУ ТІТОВІ.

Београд, 10 січня. — Дванадцять лейбуристських членів британського парляменту відвідали Югославію і тепер звернулися до західних країн зі закликом допомогти Тітові в його боротьбі проти керованого Москвою Комінформу.

ДАЛЬШІ ВИЗНАННЯ КОМУНІСТИЧНОГО РЕЖИМУ В КИТАЮ

Копенгаґен, Данія, 10 січня. Сьогодні тут офіціяльно повідомлено, що данський уряд рішив визнати де юре комуністичний уряд Китаю. Таке саме повідомлення наспіло з Тель Авів про рішення ізраїльського уряду. Уряд Швайцарії зі свого боку повідомив про готовість визнати комуністичний Китай після того, як це зроблять великодержави.

ТЕОДОР ТЕРЕН ВИСТУПИТЬ ПО РАДІО.

Ню Йорк, 10. січня. — Відомий український оперовий співак, баритон Теодор Терен, виступить з окремою концертовою програмою по радіо в дні 26-го лютого. Концерт передаватиме радіостанція WNYC від год. 6:30 до год. 6:45.

В БЕРЕЗНІ ВІДБУДЕТЬСЯ ЧЕРГОВА ВИБОРЧА КОМЕДІЯ В СОВЄТАХ

Лондон, 10 січня. Московська радіовисильня сьогодні вранці повідомила, що рішенням Президії Верховної Ради СССР на неділю 12-го березня проголошено нові „вибори" до Верховної Ради і Ради Національностей СССР. До першої Ради „вибирається" 682 і до другої 675 подиктованих Кремлем „депутатів". Останні „вибори" до цих Рад відбулися 10-го березня 1946 і в них, згідно зі советськими повідомленнями, взяло участь понад 99 процентів управнених до голосування. Советські раби мають право голосувати тільки на одну урядову листу т. зв. „бльоку большевиків і безпартійних". По всіх місцевостях всі мусять „ентузіястично" віддати свої голоси на Сталіна. Советська виборча комедія вже в загальному відома в цілому світі і до неї не прив'язується жадної ваги, бо її сто-відсотковий вислід вже згори Кремлем встановлений та запевнений безліччю місцевих агентів МВД.

КИТАЙСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ ПРИЙНЯЛИ БРИТАНСЬКЕ ВИЗНАННЯ

Лондон, 10 січня. Комуністичний уряд Китаю рішив прийняти недавне визнання його британським урядом, погоджуючись на виміну дипломатичних представництв. Спізнений протест проти цего визнання зголосив в парляменті тільки один консервативний представник, провідник консервативної мешости в Палаті Лордів та бувший член консервативного уряду, маркіз Сейлисбері. Він вважає, що це рішення лейбуристського уряду становить „важку загрозу на майбутнє". Рівночасно з Пейпінгу повідомлено, що комуністи закінчили остаточно окупацію всього північно-західного Китаю, включно з провінцією Сінкіянг, де ще тільки продовжується партизанський спротив націоналістів.

КОМУНІСТИЧНА ЗАГРОЗА ПРЕДМЕТОМ НАРАД МІНІСТРІВ КАМОНВЕЛТУ

Кольомбо, Цейлон, 10. січня. — Вчора тут почалася історична конференція міністрів закордонних справ країн британського камонвелту, одним з головних предметів якої є останні комуністичні здобутки в Азії та дальша комуністична загроза. Міністер закордонних справ Британії, Ернест Бевин, відкриваючи наради, з'ясував европейські неуспіхи Советського Союзу як причину звернення головної советської уваги на Далекий Схід та поширення і закріплення комунізму в Азії. Комуністичні перемоги в Китаю та дальша загроза його поширення вважається тепер головною проблемою закордонної політики країн британської спільноти народів. На першому засіданні предсідником дальших нарад обрано премієра Цейлону, Стівена Сенанаяке. Перебираючи провід нарад він заявив, що комуністичні гасла не матимуть впливу і послуху серед азійських народів, якщо ці народи матимуть перед собою запевнені перспективи кращого майбутнього.

СЕН. КОНАЛЛІ ЗАКИДАЄ ОПОЗИЦІЇ ПЕРЕКРУЧУВАННЯ ФАКТІВ В КИТАЙСЬКІЙ СПРАВІ

Вашингтон. — Голова сенатської комісії для закордонних справ, Там Коналлі, обвинуватив республиканських противників у „перекручуванні фактів та в очернюванні" уряду при обговорюванні політики уряду супроти Китаю. Він каже, що така тактика є найбільшою перешкодою до повного порозуміння обох партій при складанні закордонної американської політики. Цю заяву склав сен. Коналлі у передодень конференції секретаря стейту Діна Ачесона з комісією закордонних справ.

СТВОРЕНО УКРАЇНСЬКИЙ ШАХОВИЙ ГУРТОК В НЮ ЙОРКУ.

Ню Йорк, — Дня 2-го січня тут створено Український Шаховий Гурток з тимчасовим приміщенням в локалі Українського Національного Клюбу при 313 Іст 10 Ст. До проводу гуртка вибрано М. Турянського, Р. Тишовницького і С. Мішкевича. Сходини членів відбуваються кожної суботи і неділі після полудня. В неділю, 15. січня, в год. 4. пп почнеться перший турнір за першенство.

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА УКРАЇНСЬКИХ СПОРТОВЦІВ.

Ню Йорк, 9. січня. — Вчора на грищі Ван Кортленд Парк футбольна дружина юніорів УСК перемогла сильного противника Брочх Дж. С. К. з вислідом 5:0, висуваючись цим на перше місце в ліговій табелі юніорів міста Ню Йорку.

БОЛЬШЕВИКИ ПОГРОЖУЮТЬ ГРОМАДЯНСЬКОЮ ВІЙНОЮ В НІМЕЧЧИНІ

Берлін, 10 січня. — Німецькі большевики в советській зоні явно погрожують громадянською війною та починають практичну підготовку до неї. Ціллю тих погроз і підготовки є „воз'єднання" Німеччини під комуністичною диктатурою, змушення до евакуації західних союзників та пересунення залізної заслони з Лаби на Райн. Для тих цілей з кінцем минулого тижня зорганізовано в советській зоні та в советському секторі Берліна т. зв. „національний фронт". На скликаних з цеї нагоди двох пресових конференціях для німецьких і закордонних кореспондентів в Берліні провідники німецьких комуністів погрожували „китайськими стосунками" в Німеччині, якщо їм не пощастило б досягнути своєї мети мирними засобами. Ґергард Айслер і Вільгельм Уенен, у відповідь на запити кореспондентів не залишили жадного сумніву, що комуністи готові почати в Ніімеччині громадянську війну проти демократів, якщо ті продовжуватимуть свій опір комуністичним цілям. З тою метою новий большевицький „національний фронт" поширюється теж на західні зони, створюючи там з нього нову комуністичну п'яту колону. На запит кореспондентів чому Совєти не додержали обіцянки президента маріонеткової советської „демократичної республіки" в Східній Німеччині, Вільгельма Піка, і досі ще не звільнили німецьких воєнно-полонених, комуністичні речники пробували виправдувати це „незвичайно гострою" зимою.

„ВИБОРЧА ГАРЯЧКА" В БРИТАНІЇ.

Лондон, 10. січня. — Хоча точної дати цьогорічних загальних виборів до британського парляменту ще не встановлено, в Лондоні та інших містах Британії вже спостерігається „передвиборчу гарячку", обговорюється „виборчу стратегію" обох головних партій та ставиться прогнози щодо висліду виборів. Передвиборчий рух скріпився головно після недільних відвідин премієра Етлі в короля Юрія та заповідження на сьогодні повного засідання уряду. В звичайно добре поінформованих колах вважається, що дата виборів буде встановлена на 23-го лютого та що вона буде проголошена вже в найближчих днях.

ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ СОВЄТСЬКА ЗАГРОЗА ДЛЯ ФІНЛЯНДІЇ.

Москва, 10 січня. — Не зважаючи на всі заходи фінського уряду не тільки виконати точно всі свої мирові зобов'язання у відношенні до Советського Союзу, але й всіляко йому догоджувати, щоб тільки не дати будь-яких причин до нової советської агресії, советський уряд в останньому з кожним днем збільшує свої погрози, тероризуючи фінські власті з одного боку та заохочуючи свою п'яту колону в країні з другого. В останньому партійна „Правда" знову накидується на Фінляндію, заявляючи, що Совєти очікують від неї точного здійснення постанов мирового договору та минулорічного договору приязні не словними запевненнями, але ділами. Напасть „Правди" на Фінляндію відноситься до недавного домагання советського уряду видачі з Фінляндії всіх советських втікачів і дезертирів.

5 ВБИТИХ І 60 РАНЕНИХ В КОМУНІСТИЧНИХ ЗАВОРУШЕННЯХ В ІТАЛІЇ.

Рим, 10 січня. — В місті Модена дійшло вчора до кривавого зудару між комуністами і поліцією, в наслідок чого 5 осіб було вбитих і 60 поранених, між ними деякі важко. З обох боків вжито пальної зброї, а комуністи кинули теж кілька ручних ґранад. Хоча положення в місті ще дуже напружене, проте воно вже є під поліційною контролею. Заворушення трапилися під час зорганізованої комуністами демонстрації місцевих робітників проти відставки роботи в деяких фабриках. При інтервенції уряду справа мала бути вже наладнана, але тоді опанована комуністами місцева профспілка проголосила 24-годинний генеральний страйк, демонструючи по вулицях. Поліція і демонстранти скидають на себе взаємно вину за віддання першого стрілу. Вбиті були між демонстрантами, тоді як між поліцією і карабінєрами були деякі вожко поранені. Після випадків комуністи проголосили генеральний страйк в провінції, закликаючи рівночасно до протестаційних демонстрацій робітників в цілій країні. Проти-комуністичні професійні спілки не піддержують цих демонстрацій. Вчорашні заворушення в Модені є найбільші, які трапилися в Італії за останніх 18 місяців. Модена, що має 100,000 населення, лежить в Емілійському районі на північний захід від Бальонї та на шляху до Медіоляну, і вважається „комуністичним бостіоном" в Італії.

ЗНОВУ ВІДЛОЖЕНО РОЗМОВИ В СПРАВІ АВСТРІЇ.

Лондон, 10 січня. — Після перервання чотиродержавних розмов в справі мирового договору з Австрією в дні 14-го грудня в Ню Йорку, заступники міністрів закордонних справ ЗДА, Британії, Франції і Советського Союзу мали відновити вчора ці наради, але вже на початку советський представник заявив, що він не одержав в цій справі жадних інструкцій від свого уряду. Західні представники домагались ясного советського становища найпізніше до найближчої п'ятниці і до того часу відложили свої наради.

ФРАНЦУЗЬКА П'ЯТА КОЛОНА СТРАЙКУЄ ПРОТИ ІНТЕРЕСІВ ФРАНЦІЇ.

Париж, 10 січня.— Опановані комуністами профспілки в Марсей почали страйкову акцію з метою не допустити до відчалення з того порту транспорту французьких вояків, призначених на допомогу французькій залозі в Індокитаю проти місцевих комуністів.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate or postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАПОВІЛА БОРОТЬБУ І ПЕРЕМОГУ

Вихована в американських школах і в християнській вірі дружина китайського генераліссимуса Чіянґ Кай-ші, добре відома американцям як „Мадам Чіянґ", попрощалась з Америкою та заповіла, що вертає до Китаю, щоб продовжати з острова Формози дальшу боротьбу з комуністичною інвазією її країни. Своє прощання закінчила словами, що „Росія не матиме ніколи одного спокійного дня в Китаю", та що „Китай залишиться вільним", бо „Росія його ніколи не опанує". Це закінчення попередили високо патріотичні слова про завзяту, повстанчу боротьбу китайців з чужинецькою інвазією, яка буде продовжуватись без огляду на те, чи націоналістичний китайський уряд діставатиме від когонебудь будь-яку поміч. Наклеймивши гостро тих, що простягають руку комуністичному урядові в Китаю, вона підкреслила, що те, що є морально злим, не може бути політично правим. Вона теж цікаво схарактеризувала внутрішню силу країни з найстаршою людською цивілізацією, зазначуючи, що китайський нарід видержав усі дотеперішні інвазії та лихоліття тільки тому, що життя не керується мечем, а тільки принципами. Чим більше нещастя, казала вона, тим більше китайці держаться тих принципів і це є якраз запорукою, що окупантам ніколи не вдасться заволодіти Китаєм.

Не знати, скільки криється дійсної правди за тими гарними і цвітистими словами Мадам Чіянґ, себто, чи комуністичний режим у Китаю стрінеться з таким підпольним рухом і таким великим спротивом, який вона заповідає. Бо ж насувається питання, чому того всього не було досі? Чому Чіянґ Кай-ші, дістаючи такі довгі роки значну допомогу з Америки, не міґ очистити Китаю з комуністичних ватаг? Чому ж тепер мала б йому вдатись боротьба з острова Формози, коли він її не міг довше вести в самому Китаю?

Цілий вільний світ бажав би Китаєві визволення з-під комуністичного режиму і кремлівської диктатури. Проте є багато людей в Америці й в світі, які переконані, що якраз такі особи як Чіянґ Кай-ші та його славна дружина найбільш винуваті, що Китай попав у комуністичні руки. Мадам Чіянґ заговорила тепер про демократію, суть якої вона добре розуміє. Але яка демократія була в Китаю за ввесь час правління Чіянґ Кай-ші? Сьогодні мадам Чіянґ має жаль до Англії та Америки, але чи ці країни не можуть мати теж жаль і до неї та її чоловіка, що не перевели завчасу демократичних, ліберальних реформ на великих просторах Китаю, що був під націоналістичною владою, а держались далі старого февдалізму та спирались на кліці, яка не приєднувала до себе китайських мас, а тільки їх від себе відпихала?

Чіянґ прогайнував довгі роки доброї нагоди привернути китайські маси на свій бік. Сьогодні він може тільки на одно надіятись, а саме на те, що навіть його поганий режим був багато ліпшим для народу, ніж є ним комуністично-російський. На тому мабуть будує Мадам Чіянґ свої надії про дальшу боротьбу китайського підпілля проти комуністично-російської інвазії. Як гостро не судити б Чіянґ Кай-ші та його дружину за минуле й як мало було б надії, що їм вдасться вдержувати дальшу боротьбу з комуністичним режимом у Китаю, треба все таки побажати їм успіху в надії, що дотеперішня невдача їх таки чогось навчила.

Північне запілля Америки

Між спільними інтересами Канади й Злучених Держав згадується постійно спільну оборону північно-американського континенту перед нападом Советів. Деколи чути про спільні стейтсько - канадські станції погоди, чи про багатства, які вартують, щоб їх обороняти.

Сама земля на далекій півночі, хочби навіть без мінералів, має велике значення для цілого американського континенту. На далекій півночі побудовано ланцюх станцій погоди з девяти ланок. Майже всі вони положені на прибережних островах в Арктичному, підбігуновому колі. Оці станції погоди це важливий спільний маєток обох країн. Знавці здавна бажали знати, що діється у тому безмежному підбіґуновому просторі, з якого віють холодні вітри на південь. Саме у тих околицях повстають повітряні порушення, які мають вплив на погоду в Канаді та в Стейтах. Знати погоду наперед потрібно пілотові, що перелітає американський континент від океану до океану або тому, що пускається в дорогу понад море. Фармер, не менше заінтересований погодою. Купець, який вантажить свої товари в дорогу має теж свій бизнес у погоді. Поґоду для Північної Америки заповідають в Метеорологічнім Бюрі Погоди в Торонто, бо там збігаються вісті усіх девяти північних підбігунових станцій. Звідти пересилається комунікати до Вашингтону.

Летуни, які слідять з літаків за порушенням повітря, відкривають теж величезні природні багатства в північних околицях, Там уже тепер відкрито копальні різнородних металів. Звісно, що в околиці Озер Великого Медведя знайдено оливо, срібло, ба навіть і оцей рад, що його так пильно бережуть державні уряди, бо його атом розколюють при виробі атомової бомби. Золото відкрили коло Невільничого Озера. Тому Стейти вкладають великі капітали для експлуатації північного Саскачевану, Алберти, Манітоби й Бритиш Колумбії.

Крім копалин збільшено тепер здавна звісне використування шкірок для футер або дерева. Колись запускалися в ті околиці мисливці саньми або пішки. Тепер усе те переводиться літаками. Осередок Футряного промислу поширився вже з Винипеґу та Монтреалу до Ню Йорку. Ескімоси, індіяни й білі люди ведуть перегони в цього роду бизнесі. Вони мають свої газолінові човна, коли їдуть водою, а літаки для швидкого перевозу шкір, живуть у дерев'яних домах, заосмотрених в радіо-апарати; користуються шпиталями в далеких північних околицях і втішаються іншими досягненнями цивілізації.

Літак відкрив Канаді й Стейтам досі невідвідувані землі, в яких ворстають нові осередки цивілізованого життя. Що з цим іде теж і бизнесове й культурне зближення досі віддалених околиць, це зовсім природне. А за бизнесом піде й політика. Вона вже обеднала обидві країни в справі оборони, а в майбутньому передбачують дальший поступ у цьому напрямі.

Микола Чубатий.

Окремий прапор та гимн Советської України

Обеднана Україна під червоною московською окупацією дістала недавно свій власний прапор та свій власний державний гимн, окремі від дотеперішнього прапора та гимну Советського Союзу. Окремий національний прапор та гимн це докази самостійности нації. Прапор Советської України дістає тим разом одну із національних красок українського народу, краску синю, яку наказом з Москви сполучили з червоною краскою, створюючи казьонний прапор поневоленої України, червоно-синій з золотим серпом, молотом та зіркою на червонім полі.

Гимн Советської України уложений українськими рабами, найбільше улеглими Москві, поетами Тичиною та Бажаном, славить Москву та московське панування над Україною, славословить Сталіна.

Дві ці події нині річево без значення, бо вони мабуть ані на йоту не міняють положення українського народу на рідній несвоїй землі, ані навіть не збільшають влади лялькового уряду Советської України. На ділі й нині Кремль відкликує губернатора України Хрущова з України прямо на цову московську посаду і Москва, а не Київ встановляє нового можновладця України в особі генерального секретаря Комуністичної Партії большевиків України, Мельникова. Хто він цей Мельников ніхто не знає, й ніхто про нього не чував. Одно певне, що це чуйне ухо та око Кремля, таке саме, яким був москаль Хрущов, що сповняючи найвищі уряди в Україні навіть по українськи не вмів говорити. Тому ані окремий прапор поневоленої України, ані її рабський гимн не мають ніякого дійсного значіння, ані не міняють в нічому положення поневоленого Москвою українського народу.

Проте сам факт, що Кремль дозволив Україні мати свій окремий прапор та окремий герб, має все таки формальне значення. Таким поступком Кремль ще раз стверджує окремий характер української нації як державної одиниці дарма, що держить її в ярмі. Теж виглядає, неначе б московське Політбюро йшло несміливо на стрічу національному сентиментові українського народу й спутало одну його національну краску з червоним большевицьким прапором в одну цілість. Це перший раз за 30 літ комуністичної советської влади на сході Европи державний прапор советської державної одиниці має іншу краску ніж червону.

Надання Советській Україні окремого прапора та окремого гимну це події незвичайно подібні до введення України в склад Обеднаних Націй як окремої держави. Теж тоді, хоч Україна ставала формально рівнорядним членом того міжнародного ареопаґу, її положення фактично ані на йоту не мінялося, коли думати про її усамостійнення. Проте навіть ця формальність має величезне значення для українського народу, бо нині перед світом Україна є нацією, себто державною одиницею, не зважаючи на її фактичне поневолення. Цю комуністичну Україну не репрезентує теж вибранець українського народу, але Москвою настановлений інтруз, але сам факт, що український нарід перед світом є держав-

(Докінчення на стор. 3-тій)

Василь Мудрий.

ЮЛІЯН ПАВЛИКОВСЬКИЙ

Один за другим відходять від нас на еміграції заслужені українські громадяни та небуденої міри діячі. По втраті таких постатей як покійники д-р Іван Раковський, Денис Коренець, д-р Володимир Загайкевич, Юліян Шепарович, д-р Степан Брикович та інж. Евген Храпливий прибула несподівано ще одна і то найбільше болюча втрата в особі пок. інж. Юліяна Павликовського.

Українське національне життя у Західній Україні за останніх сорок років було нерозривно звязане із широкою і багатогранною діяльністю пок. Юліяна Павликовського. Вже перед першою великою війною дав він себе пізнати українському громадянству як небуденний господарський фахівець і солідний громадський діяч. По першій світовій війні він став пробоєвиком у ділянці віднови українського народнього господарства, а зокрема на відтинку організації та розбудови української кооперації. Весь час, аж до вибуху другої світової війни, він був головою Ревізійного Союзу Українських Кооператив. Під його вмілим проводом буйно розвинулися всі типи української кооперації. „Центробанк", як централя кредитової кооперації, „Центросоюз", як осередок споживчої та виробничої кооперації і „Маслосоюз" як надбудова молочарської кооперації завдячують у найбільшій мірі покійному свій розквіт. Довгі літа був він відповідальним директором „Народної Торговлі", найстаршої і наймогутнішої української споживчо-торговельної кооперативи міського типу, що забезпечувала низові кооперативи першоякісними товарами.

Покійний Юліян Павликовський був не тільки визначним практиком господарського і кооперативного життя, але найкращим їх теоретиком. Широка освіта і безупинна праця над собою дали йому змогу створити тривкі підвалини для ідеології українського кооперативного руху. Його численні праці на ці теми, публіковані окремо чи на сторінках „Кооперативної Республики" чи на сторінках „Діла" мають непроминаючу вартість. Тому не дивно, що українське громадянство Західної України вважало покійника незамінимим ідеологом та фактичним провідником української кооперації. Він був найкращим знавцем аграрних відносин на західно-українських землях. Із тієї ділянки він залишив кілька поважних наукових праць. Вони були опубліковані окремо або як відбитки із „Діла". У рр. 1921 до 1925 викладав на українськім університеті у Львові, т. зв. тайнім, історію й теорію кооперації та народнє господарство із особливим узглядненням аґрарних відносин на українських землях.

Одначе тим далеко невичерпується праця покійника в українському національному житті. Багато знання та енергії вложив він у „Сільський Господар" в часах найкращого розквіту тієї установи. Довгі роки був членом головного Виділу „Просвіти" у Львові. Тут був референтом земельних маєтностей т-ва і зокрема двох сільсько - господарських шкіл у Милуванню та в Угерцях Винявських. Покійний викладав і. в фаховій Торговельній Школі Т-ва „Просвіта" у Львові. Не лишилось поза обсягом його праці та заінтересування й Наукове Т-во ім. Шевченка у Львові.

Для такого чутливого на всі прояви українського національного життя громадянина як покійний, не могла бути чужою й українська політика. Ще перед першою світовою війною він став був членом Тіснішого Народного Комітету Української Національно-Демократичної Партії, потім Української Трудової Партії, а від 1925 р. аж до останніх часів був членом Президії Українського Національно - Демократичного Обєднання (УНДО). Для необзнайомлених зазначу, що всі ці три назви означають фактично одну й ту саму політичну організацію. Від 1928 до 1938 р. був він сенатором УНДО в польському парляменті. На політичному відтинку своєї діяльности був усе найсовіснішим і найкращим речником економічних потреб українсього народу в межах Польщі.

На еміграції покійний посвятився науковій праці. Був професором українського Технічно-Господарського Інституту в Реґенсбургу й Українського Вільного Університету в Мюнхені. Був також активним членом Виділу Наукового Т-ва ім. Шевченка на еміґрації. Крім того не міг стояти осторонь українського кооперативного життя в Німеччині. Покійний очолював там кооперативну надбудову „Унія". Не стояв осторонь українського політичного життя на еміграції. Від УНДО ввійшов до Української Національної Ради. До останніх часів був не тільки її членом, але й головою Фінансово-Господарської Комісії.

Дві великі світові війни, що прокотились криваво по українській землі, не знали пощади для нікого з українців. Крім десяток тисяч невинних жертв життя ця війна завдавала багато муки та моральних тортур для відповідальних провідних людей нашого національного життя. Трагічні їх переживання підривали життеву снагу, нищили нерви та виводили з органічної рівноваги серце. Примусова еміґрація із рідної землі та поневірка на чужині завершили все те лихоліття новими болями та горем. Тому не дивно, що маємо так багато і таких болючих втрат.

Ненадійна смерть Юліяна Павликовського зробила дуже болюче враження на все українське громадянство по цей бік залізної заслони. Цеж була людина не тільки з великим громадським минулим, але й людина небуденної в нас індивідуальної культури, такту, широкого знання й далеких горизонтів. Тому всі його шанували й дорожили як цінністю.

Дня 28 грудня 1949 р. в 11 год. ранку він занедужав на серце, а в 4-тій пополудні цього ж дня замкнув свої стомлені очі на віки на 62-му році життя. Причиною катастрофи був сціп крови в серці. Похорони покійника відбулися на чужій землі і в чужому оточенню дня 31 грудня 1949 р. у столиці Баварії, Мюнхені. Надіймось, що недалекий той час, коли бодай тлінні останки покійного Юліяна Павликовського найдуть відповідне місце в українській землі, у тій землі, для якої він жив, боровся, терпів і на шляху до неї зложив свою голову.

Яр Славутич

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА

2)

Не всі ростріляні або заслані були великими творцями, не всі вони стали б клясиками. Але добра четвертина перелічених являли собою першорядних творців західньо-европейської міри. Можна тільки здогадуватися, яких мук зазнали вони, роками рубаючи дрова під наглядом міліціонерів, колишніх рецидивістів і кримінальних злодіїв. Вбого зодягнені, голодні й виснажені, всі вони, напевне, загинули, позамерзали в дерев'яних бараках під час лютих сибірських або соловецьких зим.

Про їхні страждання моторошно розповідають листи поета Михайла Драй-Хмари до дружини й дочки. Листи писані з околиці Владивостоку.

„2. VI. 36. ... Брехливих наклепів не досить було, щоб віддати мене під суд, а тому мою справу виділено окремо. Особлива нарада постановою від 23. III. постановила за контрреволюційну діяльність засадити мене до північно-східніх таборів на 5 років. Думаю, що це Колима. Постанова особливої наради була мені оголошена 13 квітня, а 16 мене вивезли з Києва. Я всіма способами намагався повідомити Вас, щоб дістати дещо на дорогу, але дарма, і я поїхав не попрощавшися з вами, мої любі...

24. VII. 36. ...Я живу в наметі з дерев'яними стінами, де розміщено 40 чол...

6. IX. 36. ...Сьогодні цілий день падає мокрий сніг та тане. Скрізь калюжі і болото. Ми ловимо поліна, що пливуть річкою і палимо в залізній печі, що стоїть серед барака. На печі десяток чайників. Ми п'ємо чай і гріє   мося...

12. XII. 36. ...Морози тепер доходять до 50 ступнів (на америк. термометер приблизно втричі більше — Я. С.).

30. IV. ...Тепер працюю у лісі. Заготовлювання дров..."

В листі за 24. V. 37. є вірш, що виразно передає невідрадний настрій каторжника:

І знов обвуґленими сірниками
на сірих мурах сірі дні значу,
і без кінця топчу тюремний камінь,
і тут напиваюсь досхочу.

Напившись, запрягаю коні в шори
і доганяю молоді літа,
лечу в далекі голубі простори,
де розцвітала юність золота.

— Верніться,—благаю,—хоч у гості!
— Не вернемось,—гукнули з далені.
Я на калиновім заплакав мості...
І знов побачив мури ці сумні,

і клаптик неба, розп'ятий на ґратах,
і нездрімане око у вовчку...
Ні, ні, на ворониx мені не грати:
а в кам'янім, у кам'янім мішку.

18. XI. 37. ... Крижі мені болять. Я піднімав важкі відра і трохи повередив їх... Далі у мене потріскали п'яти...

16. IV. 38. ...Я дуже, дуже схуд. Запаси товщу, що відкладалися у мене на животі і грудях зовсім зникли. Груди— це шкура та кості: всі ребра видко. На руках і ногах понадималися жили, як у старих людей... Більш за все руки болять мені, бо руками доводиться більш за все працювати, а вони ж у мене слабосилі, як у дитини...

24. VI. 38. ...Я ввесь час страждав безсонницею — не спав три тижні, бо не мав ні місця, ані постелі, а було холодно в неопаленім наметі, надворі стояв 30 ступневий мороз і вітер часто стрясав полотняний дірявий дах і підмивав нижні краї намету, обдаючи крицаним подихом груди тих, що спали, розмістившись на підлозі... Сидів я на страві 400 гр. хліба, 50 грам риби і черпак баланди...

В одному з останніх листів поет, помираючи з голоду й холоду писав: Я не можу тобі писати... Я падаю на роботі, і тоді мене підвішують... Ноги опухли..."

Коментарі зайві. З цих уривків читач добре уявляє про пекельні умови життя в советських таборах смерти. Як колись московський царат мучив українського поета Павла Грабовського, що біля 20 років пробув у тюрмах і на засланні, аж поки помер у Сибірі, так тепер московські большевики продовжують нищити творців української культури.

Юрій Клен, колеґа М. Драй-Хмари, живучи на еміґрації, такими словами спом'янув розстріляних і засланих на повільну смерть письменників:

Помолимось за тих, що у розлуці
помруть, відірвані від рідних хат;
помолимось за тих, що у розпуці
вночі гризуть залізні штаби ґрат,
що душать жаль у невимовній муці,
за тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небесній тверді
простри свої долоні милосерді!

(„Прокляті роки").

А яка доля тих, що лишилися в Україні й пішли на співпрацю з ненависним ворогом, московським большевизмом? Павло Тичина, Максим Рильський, Микола Бажан, Юрій Яновський, Володимир Сосюра, Андрій Малишко, — всі вони дуже талановиті і дуже нещасливі. Вихваляючи „на всі лади" Сталіна, славлячи тих, що плюють їм у душу, деякі з них намагаються вимушеними славословіями купити собі право написати щонебудь українське. Коли П. Тичина пустився берега і строчить таке, що й тіні його колишньої поезії не нагадує, напр.:

Я одержав нагороду,
Слава Сталіну й народу. —

то Максим Рильський, Юрій Яновський та інші намагаються ще триматися на своєму мистецькому рівні і час-від-часу таки щось дають. М. Рильський, напр., купив собі „Піснею про Сталіна„ право написати й опублікувати багато чудових пейзажів мальовничої України, створив прегарні поезії про Бетговена й Шопена, кілька рибальських сонетів тощо. 1946 року, користуючись, очевидно, післявоєнною „передишкою", він опублікував у першому томі вибраних поезій вельми цікаві спомини-автобіографію („Із давніх літ"). М. Рильський, чи не єдиний, намагається дотримувати чистоти української мови, популяризує гарні, рідко вживані українські слова і вживає по змозі менше москалізмів.

Але періодично нападає контроля партії і тоді „громлять" за найменшу неслух'яність, — показуючи письменникові пальцем шлях на Сибір чи Соловки. Таке сталося було 1947 року, коли М. Рильського, Ю. Яновського та Івана Сенченка й інших московська „Літературная Газета" одверто називала „ворогами народу", „українськими націоналістами". „Винні" покаялися на зборах і пообіцяли бути більше послідовними і більше відданими лінії партії.

(Кінець буде).

Віктор Приходько.

„Випадок Катуського"

Кілька днів тому стався у Ню Йорку прикрий випадок: повісився новоприбулий скиталець — робітник Максим Катуський, 39 років, — як можна здогадуватись, попавши у безвихідне положення.

Катуський повісився в тому самому будинку, де находиться Українське Т-во „Самопоміч". Як з'ясувалось ближче, причиною цього кроку було загальне психічне заломання і манія переслідування. Катуському все здавалось, що за ним слідкують агенти НКВД і хотять його вивезти до Советів.

Але так чи інакше, над випадком Катуського не можна перейти до порядку денного. Бо цей випадок, мов блискавиця, освітлює на хвилину один немалий відтинок нашого життя. Безперечно, положення нових скитальників, особливо на початках, не є легке. Катуський — „не видержав", але скільки є таких, що мовчки „видержують" і ніхто не знає, скількох з них приходить на думку „крок Катуського". Кажемо: особливо тяжкі є початки. Нема помешкання, нема праці і... нема ні цента грошей. Чуже місто, чужа мова, оглушливий рев „собвеїв" і... нікому до тебе нема діла... На ЗУАДК не можна нарікати. ЗУАДК з великою намагою привіз вас до берегів бажаної вам країни і не має ні коштів, ні апарату, щоби цікавитись далі життям тисяч людей. Люди якось самі собі мають давати раду. І дають. Але не всі і не відразу.

Ось в таких обставинах виникла спотанно в Ню Йорку „Самопоміч", зі своїми філіями по провінції. Колись буде цікаво почитати історію цієї установи. Організація людей, які хотять давати другим поміч, самі ще потребують цієї помочі. У нас, українців, існує утерта формула: коли якась установа звертається до громадянства за допомогою, то завжди, легко червоніючи, просить помогі „моральної і матеріяльної", при чім кожний знає, що ходить не про моральну, а, власне, про ту, матеріяльну поміч. Але у випадку „Самопомочі" довелося нам переконатись, що часом формула — „моральна" поміч — зовсім не порожня фраза, а дуже реальний зміст. Звичайно, картина виглядає так: приходить до „Самопомочі" українець. Тільки що з корабля. Вигляд перестрашений — від міста, від руху, від собвею; після пароплаву ноги стоять ще непевно і крутиться голова. Йому потрібно: помешкання, праці і трохи грошей. „Самопоміч" переважно не має ні першого, ні другого, ні третього. Але в „Самопомочі" сидять люди доброї волі — вони вам щось радять, щось обіцяють, кажуть зайти пізніше. Але мало того: серед „публіки" в „Самопомочі" завжди „товчеться" пара Петренків чи Петришиних, — вони — „старі американці" — приїхали перед двома тижнями і, розуміється, уже „все в Ню Йорку знають". Вони із запалом неофітів беруть „новачка" в оборот і, дивись, новий Петренко підбадьорується, переляк зникає й він навіть засміється. А за пів години він виходить з „Самопомочі" твердішою ходою і з піднесеною головою: „якось-то буде". Яскравий приклад „моральної допомоги". І невідомо, якими тисячами долярів треба виміряти цю допомогу.

Але „реальні доляри" там потрібні, дуже потрібні. Передовсім при такій „Самопомочі" мусить існувати якась „переходова станиця". Навіть не велика: на 15-20 ліжок. І скільки-то фізичної тяготи і моральних переживань вона заощадила б, коли б новоприбулий скиталець не мусів десь шукати знайомого чи земляка в цетрах Ню Йорку і сідати йому часто „на голову". Багато людей те витримують, але треба пам'ятати й про Катуських, про людей менш стійкої психічної конструкції. Далі: 20-30 долярів на перші початки. Як вони потрібні і як вони дорогі — дорожчі, ніж потім 200 і 300 долярів! Отже потрібна невеличка „позичкова каса", маленький банк, де б крутилось бодай 5-10 тисяч долярів. І, нарешті, а, фактично, в першу чергу якесь стале „бюро праці". Це „дуже добре" вийшло, що один з діячів „Самопомочі" зломив собі руку, а другий не має поки-що замовлень на малювання, — отже вони „мають час" і можуть, розуміється безплатно, „урядувати". Але — чи гідність українська дозволяє, щоби аж так мізерно ми виглядали, маючи в Злучених Державах пів мільйона українців, а між ними — багатих людей і багаті установи. Ми не згадуємо про жидів, що мають для новоприбулих розкішні готелі і мільйонові банки, не згадуємо про поляків, що мають велику й розгалужену поміч для скитальців. Але навіть росіяни, яких в Америці зовсім небагато, мають свій „Толстовський Фонд", де працює поверх двох десятків урядовців — чемних і уважних, але й... добре плачених.

Отже — ясно: мусимо цю ділянку нашого життя упорядкувати, особливо в Ню Йорку, звідки починають свою життьову путь більшість наших людей. Потрібні: переходова станиця, бюро праці, позичкова каса.

Але хто це може організувати? Розуміється тільки наше, українське суспільство. Стара еміграція і нова імміграція, що бодай сяк-так вже улаштувалась. Кошти потрібні зовсім невеликі, але вигода буде дуже велика, може навіть не раз ратунок від смерти.

То-ж сипнім трохи грошей на нашу „Самопоміч" в Ню Йорку! (77 E. 7th ST., NEW YORK, "SAMOPOMICH"). Апелюємо до нової еміграції — до тої, якій „Самопоміч" допомогла і до тої, якій не помогла. Апелюємо й до заможніших наших людей. **Особливо до останніх!**

Років сто назад жив у Москві один лікар з німців, на призвище Гааз. Це призвище перейшло до історії. Був він лікар—філантроп. Найбідніші закутки Москви були місцем його праці, бідні, обшарпані люди — його клієнтелею. Він поспішав всюди, де міг щось доброго зробити. Він старався облегчити життя й там, де це здавалось неможливим. В старій Росії засуджених злочинців-кримінальників і політичних — відправляли до Сибіру пішки в кандалах. Підчас подорожі ці залізні кандали так натирали арештантам ноги, що вони терпіли великі муки. Гааз рішився і в цю ділянку внести хоч якесь полегчення. Він надягнув на себе кандали і так бродив велику подорож, щоб з'ясувати для себе самого, як, власне, діють кандали і чи не можливо зробити в їх конструкції якесь поліпшення, щоб вони принаймні не натирали ніг. Він це поліпшення знайшов і вдався до відповідних влад із своїм проєктом. Довгих і трудних зусиль коштувало йому, щоби просунути свій проект в тяжкій російській бюрократичній машині. Але він свого добився, і нещасні люди, що мали на своїх плечах довгі літа каторги, принаймні були позбавлені щоденних мук. Так ціле життя Гааза було служенням „труждающимся і обремененним". Допомагаючи навкруги, несучи всюди бодай маленький промінь радости й полегчі, він завжди повторяв: **„поспішайте робити добро"!**

Колись, в молодості, я не розумів усього значення цього гасла. Але далі життя мені показало, що в цьому гаслі таїться глибокий зміст. Так, справді, робити добро також треба поспішати. Не раз доводилось зустрічати людей, повних добрих замірів і можливостей виконати ці заміри, які, одначе, постійно відкладали їх здійснення, аж наставав момент, коли вони вже нічого не могли здійснити... Особливо сильне враження зробив на мене один „суто український" випадок. Жив у Празі, на еміграції, відомий українських діяч і видавець — Євген Вировий. Але головним його заняттям була філателія. В цій галузі був він видатним фахівцем і доробився великого гроша. Уважали його мільйонером. Був він свідомим українцем, але із всіх галузів національного життя цікавився передовсім „Музеєм Визвольної Боротьби" у Празі, і як переказували, жив з думкою, що перед смертю увесь свій маєток запише цьому Музеєві. Вировий жив самітно і замкнено із своїм наміром зробити колись „велике добро". Одначе, життя непевне й химерне!.. Прийшов 1945 рік і у Празі несподівано опинились большевики. Не встиг Вировий оглянутись, як в його помешкання звились енкаведисти. Що робити, куди тікати? І Вировий, не довго думаючи, скочив з третього поверху на камінний хідник. Прийшов наглий кінець.

І ось тоді формула доктора Гаазе набрала для мене особливого змісту...

Справді, треба „поспішати робити добро". Не є найвищою мудрістю „тиснути гріш в кулаці". Це — мертва справа. Але сіяти навкруги добро — це є радість, це є щастя, це — справжнє життя... в нашому короткому і невеному житті...

ПІДПИСАНО ЮГОСЛАВСЬКО-УРУГВАЇНСЬКИЙ ДОГОВІР.

Белград, 9 січня. — Югославський уряд повідомив про підписання торговельного договору з Уругваєм, що передбачує товарообмін на суму 5,300,000 долярів.

КРИПС ПРОПОВІДУЄ

Лондон, 9 січня. Британський канцлер скарбниці, сер Стаффорд Крипс, шість днів є предсідником британської скарбниці, а сьомого дня, звичайно, проповідує в місцевих протестантських святинях.

Окремий прапор та гимн Советської України

(Докінчення зі стор. 2-гої)

ною нацією, це подія засадничого значення. Завалилася б комуністична система на сході Европи, так представник демократичної України приходить прямо до Об'єднаних Націй та засідає на свому кріслі, що є власністю української нації.

Немає сумніву, що подібне значення для позасоветського світу має окремий прапор та окремий гимн советської України, дарма, що вони, як і крісло України в Об'єднаних Націях, створені з волі Москви.

Та все таки насувається питання, які причини приневолюють Москву міжнародно-прав „удержавлювати" Україну. Цілком певно якісь причини є, бо ж знаємо, що російські комуністи мало що менші націоналісти від некомуністичних росіян. Вони напевно б тих формальностей не робили б, коли б не були приневолені їх робити з рацій конечних для добра червоної російської імперії. Можна догадуватися, які ці причини.

Мабуть першою причиною є таки внутрішній натиск української національної стихії, революційні протимосковські рухи в Україні. Зокрема акція УПА приневолює Москву йти на такі уступства. Москва ледви чи вже тепер рішилася йти на дійсні уступства, тому старається українців заспокоювати хочби такими звехними уступками, як окремий прапор та окремий національний советський гимн.

Стане той внутрішній натиск ще сильнішим, можна б припускати, що навіть червона краска могла б зникнути з прапора советської України, а її місце могла б заняти жовта зі серпом та молотом й зіркою. Та чи за таким формальними позорами, прийдуть якісь істотні зміни в Україні покажуть найближчі місяці, коли розвине свою владу новий губернатор України, наслідник Хрущова, тов. Мельников. Та ледви чи можна такого сподіватися.

Другою причиною того формального підкреслювання окремої державности України з боку Москви є безсумнівний зріст значення української справи в змаганні двох світів — комуністичного та демократичного. Для забезпечення себе перед можливими інтервенціями з боку демократичного табору в користь України Москва хоче ще раз підкреслити, що Україна є окрема держава в „советськім комонвелті", а все, що в Україні діється, є внутрішньою справою української советської республіки.

Та мабуть існує ще третя причина, може не менше важна як попередні. В обличчі наближаючоїся міжнародної кризи та можливости появи нових Тітів в державах сателітах — в Польщі, Чехії, Румунії, Угорщині чи Болгарії — Москва в недалекому часі мабуть приступить до включування тих держав в рамці Советського Союзу. Відомо, що усі держави з невеликими змінами зберегли свої національні признаки, тому, приготовляючися на це формально, Москва вводить позірно більшу державну окремішність України як члена Советів, найбільше зрілого бути самостійною державою.

Коли внедовзі і біло-червоний прапор Польщі і червоно-білий Чехословаччини і прапори румунський, болгарський та мадярський мають лишитися національними прапорами нових членів Советського Союзу, то якось випадає щоб й найбільша, вже існуюча советська неросійська республіка, якось виріжнялася.

Майбутнім членам Советського Союзу Кремль хоче показати наглядно, що Совети не то не будуть касувати їх окремішности, але, навпаки, будуть її зберігати, коли Кремль доброволю „усамостійнив та удержавнює" Україну, що вже біля тридцять літ є в складі советської імперії.

Все ж таки є майже певним, що з хвилиною включування дотеперішних московських сателітів, як нових советських республік становище України мусить з конечности дещо поправлятися. Нові советські республіки на заході ще недавно таки самостійні держави. Вони ще довгий час зберігали б якусь більшу окремішність в Советах, а тоді не тільки правне, але навіть фактичне положення народів неросійських повинно б вирівнюватися з ними. На тім Україна повинна б радше зискати, ніж втратити.

На дійсне становище неросійських народів советського Союзу багато буде також впливати міжнародне положення в світі. Буде воно гіршати, так московське Політбюро буде мусіти йти на якісь уступства не тільки формальної, але й дійсної натури. Що большевикам не брак політичного розуму, показала остання війна. Ставало положення Політбюра грізним, так большевики йшли на уступства російському народові в церковній ділянці й дозволяли на дещо свобідніший вияв українського патріотизму, уміючи його зручно використовувати для оборони цілости СССР. Таке буде й тепер.

Проте, хоч на стінах великої салі засідань Об'єднаних Націй ще не появиться наш рідний синьо-жовтий прапор, хоч не почуємо ми ще українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" тільки щось друге, то все таки. сам факт, що Україна має власний прапор, і окремий гимн, буде діяти на уяву усіх держав світу, які будуть глядіти на окремий прапор України, чи слухати гимну советської України. А завалиться східно-европейська тюрма народів, так куди легче буде Україні завісити новий національний прапор на готовому вже місці, ніж шукати для нього місця.

Зі зміною режимів існуючих держав часто міняються і національні прапори, тому зміна червоно-синього прапору комуністичної України на синьо жовтий демократичної України була б легко здійснима як зовсім природне явище.

УКРАЇНСЬКА СЕКЦІЯ ПРИ AATSEEL.

Загальне зібрання Української Секції при "American Association of Teachers of Slavonic and east European Languages" (Aatseel) відбулося дня 26-го грудня 1949 р. в приміщенні НТШ (50 Church St., R. 252) в Ню Йорку, на якому головою У. С. вибрано д-ра Романа Смаль Стоцького, професора Укр. Вільного Університету в Мюнхені, а тепер професора в Marquette University і директора Слов'янського Інституту при томуж університеті в Milwaukee, Wisconsin. До проводу ввійшли д-р К. Кисілевський, д-р П. Ковалів та д-р В. Лев, всі три теж професори Укр. Вільн. Університету.

Завдання УС — згуртувати і скоординувати науковців і педагогів українців усіх типів шкіл на терені ЗДПА і тих, що приїздять з Европи, та ще не мають професійного заняття, співпрацювати над підвищенням своїх кваліфікацій, нав'язувати контакт з американським науковим світом для популяризування перед ним української філології, домагатися впровадження навчання української мови як т. зв. чужої в школах тих стейтів, де більше скупчення українців, допомагати новоприбулим українцям влаштуватися на працю по своєму фахові.

З хвилею, коли на американський континент прибуло і прибуває щораз більше педагогів і науковців українців, У. С. пожвавлює свою працю та запрезентує себе громадно на черговому з'їзді Aatseel, що відбудеться на прикінці грудня 1950.

Тому провід У. С. просить усіх педагогів і науковців-українців надати бути членами або вступати в члени У. С. при Aatseel та подати нам усі інформації, в яких школах учать української мови. Заяви вступлення в У. С. проситься присилати разом з річною вкладкою $3.50 на руки секретаря У. С. В. Лева, (8902 — 95th Ave., Ozone Park, New York, N. Y. (або 50 Church St., R. 252 New York, N. Y.).

Провід У. С. рішив звернутися до українців педагогів у Канаді пп. проф. К. Андрусишина і проф. Я. Рудницького з проханням зорганізувати У. С. при Aatseel на терені Канади.

Проф. д-р **Роман Смаль-Стоцький**, голова;
Проф. д-р **Василь Лев**, секретар.

Посилення демократичних принципів у прийманні до каледжів

В Америці є такі каледжі та університети, які повністю застосовують американські традиції рівности, незалежно від раси, релігії чи політичних переконань. Інші ж учбові установи, хоч на словах обстоюють принципи рівности, але на ділі проводять певний добір студентів. Б а г а т о каледжів приймають дуже н е в е л и к у кількість жидів, негрів, італійців, а в деяких випадках і католиків. В 17 стейтах і дистрикті Коломбія, де закон передбачає певну ізоляцію негрів, білим студентам забороняється бути разом з неграми в тих самих клясах, ляборатоpiях та бібліотеках. Хоча закони в південних стейтах передбачають „окремі але рівні" інституції, насправді заклади для негрів є значно гірші, як установи для білих. Вони мають і бідніще устаткування, і слабших педагогів. Досить мало негрів їде вчитись у державні чи приватні каледжі, розташовані на півночі.. Цьому перешкоджає і брак грошей для оплати навчання, і побоювання н е п р и ємностей через расову нерівність.

В світлі цих фактів стає зрозумілою важливість наради, що відбулась у листопаді в питанні про застосування дійсно демократичних принципів у приймання до каледжів. Перший раз в історії зустрілося 100 видатних працівників на полі освіти, щоб обговорити питання расової та релігійної нерівности у практиці каледжів. Були директори каледжів, декани, особи, відповідальні за приймання студентів, керівники освітньої сітки. Конференція була скликана Американською Радою Освіти і Лігою Боротьби з Расовою Нетерпимістю.

На конференції піднесено багато цікавих питань. Наприклад, в той час як одкрито будьяка нерівність не оголошується, на практиці застосовується система квот у прийманні до каледжів осіб певної расової чи релігійної приналежности. За цією системою деякі каледжі намагаються тримати кількість негрів, жидів та італійців не вище певного, заздалегідь визначеного, відсотка. З числа 206 нюйорських каледжів та університетів, які подали інформацію про те, як вони приймають студентів, 25 повідомили про обмеження на основі раси чи віри.

Кілька років тому проведено досліди в каледжах стейту Ню Йорк, яке показало, що з числа кращих студентів, що академічними успіхами висунулися у кращу „четвертину" своєї кляси, прийнято: від нежидів — 72% з тих, що подали заяви, а від жидів — 51%.

Досліди в стейті Конектикат теж показали, що приватні каледжі прийняли 30% з тих італійців, що подавали заяви, 41% з жидів, 71% з протестантів і 75% з католиків — не італійців.

Досліди по всій країні показали, що жидів трактують найгірше при вступі до каледжів, до католиків теж ставлення несправедливе. Отже, приймають лише 56% жидів, що подають заяви, зглядно 67% католиків, що є досить мало, як порівняти з 77% протестантів.

Минулого року стейт Ню Йорк пробував боротися з цими обмеженнями, запровадивши „Закон про освіту". Цей закон передбачав повну рівність студентів, незалежно від їх раси, кольору, релігії, переконань чи національного походження. Цей же закон передбачав, що перші релігійні угруповання можуть мати свої учбові заклади, в яких перевага належатиме студентам їх релігії.

Вище ми перерахували лише деякі з проблем, що обговорювалися на засіданнях групи робітників освіти, що проводилися під головуванням Ендрю Іві, віце-президента Університету Ілиной. Конференція відбулась в Шікаго і тривала 2 дні.

Конференція визнала, що окремі райони ЗДА мають свої специфічні проблеми. Наприклад, на південному заході стоїть проблема з латино-американцями, а на далекому заході і узбережжі Тихого Океану проблема молоді, що походить з азійських країн. Проєкт закону, подібного до закону, прийнятого в стейті Ню Йорк, викликав багато суперечок, але всі погодились, що систему квот ні в якому разі не можна толерувати, бо це суперечило б демократичним принципам.

Делегати прийняли програму з трьох точок, яка є тільки початком, але вже становить важливий фактор у зміні політики університетів та каледжів щодо прийому нових студентів. Ця програма передбачає:

1. Щоб всі каледжі намагалися викорінити будь-яку нерівність у ставленні до тих осіб, що подають заяви про вступ. Кожний учбовий заклад повинен опублікувати умови вступу.

2. Урядова грошова допомога повинна надалі даватися лише тим закладам, що не виявляють будь-якої різниці у ставленні до тих осіб, що подають заяви.

3. Треба вивчати відповідні закони в дії, щоб потім застосувати їх доцільність в інших стейтах і районах.

Дай, Боже-і Вам такого!

Коли нашого брата нападе чхавка, люди бажають йому доброго здоров'я. В такому випадку — як не важко, в такому випадку, жертві говорити — вона, зі сльозами в очах і носом у платку, дякує. Коли ж жертва каже:

— Щиро дякую. Дай, Боже — і вам такого!

Після такої відповіді побажання вриваються — і людина має діло тільки із чхавкою.

З мілійонової маси переміщених осіб, багато сидить уже по цей бік океану. Коли цих людей вряди-годи й нападе чхавка, то чхають вони тільки на своїх приятелів. Але багато скитальців сидить усе ще в европейських таборах і чхають від холоду й голоду в бараках. І от цікаво: скільки разів діпі в Европі чхне, сенатор Мек Каран з Америки гукає:

— На здоров'єчко!

Коли б у даному випадку, йшлося про звичайного ближнього, діпі могли б не дякувати. Але парсуні, як пан сенатор, до того ще такому другові скитальців, як Мек Каран, обов'язково треба. І бідні скитальці дякують. Дякують пану сенаторові за „добру славу" про них, за те, що не впустив до сенату законопроєкту про приїзд 339.000 скитальців до Америки й за всі подібні блага.

Зворушений глибокою вдячністю скитальців, містер Мек Каран поїхав до Европи, щоб побачити „он ди спат", як вони живуть. І що там побачив? Побачив там ,дорогі читачі те, чого ні я ні ви не бачили — хоч не один з нас був діпі. Після повороту в Америку, Мек Каран заявив:

— Скитальці живуть краще, ніж багато людей в цій країні.

Знаємо заслуги Мек Карана для скитальців, знаємо найвищий у світі життьовий стандарт Америки... Коли скитальці в бараках мають ще краще життя, ми гукнемо другові діпі :

— Дай, Боже — пане Сенаторе — і Вам такого!..

О. Сип

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 15. січня, в церковній салі, в год. 1:30 пополудні. Взиваємо, щоб всі члени явилися, бо контр. комісія здасть звіт за 1949 рік. Уряд Товариства на 1950 рік вибраний: М. Сорохтей, предс.; В. Попович, секр.; М. Мельник, кас.; В. Швец, заст. предс.; А. Мельник, заст. секр.; І. Кордунський, заст. кас.; контр. комісія: А. Бабій, П. Гринів і С. Кречук; надз. хворих: І. Пукіш, К. Крук і В. Ващук; прапорчики: В. Бабій і К. Самагурський; госп. салі: С. Чайковський.

НАНТІКОК, ПА. — **Річні збори** Тов. Вільна Україна, від. 319, відбудуться 15. січня в годині 2. попол. в галі св. О. Николая при Ганове́р і Ґрін ул. Просимо, щоб всі члени були приявні на цих зборах, бо є важні справи до полагодження і буде вибір уряду на 1950 рік. — Я. Савчук, предс.; Ю. Велґош, секр.; П. Пішек, кас.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всім своїм членам, що на річних зборах 26. грудня, по полагодженні формальних справ, потверджено той самий уряд, що був: І. Форись, предс.; Анна Левкут, заст.; Д. Дубрівний, рек. секр.; І. Андрусевич, кас.; П. Кізел, фін. секр.; М. Гузиляк, засту., або помічник, секр.; контр. комісія: П. Ващук, І. Дячун і І. Столяр; догл. хворих: Кіндрат, Михальчук і Анастазія Дідик; хоружі: А. Маланяк і Г. Михалишин; дверник або господар: Б. Шкільник; представники до У. Н. Дому: М. Гузиляк, Т. Михальчук і А. Ониськів; до Федерації: І. Дячун і І. Форись. Місячні збори відбуваються кожного місяця в другу неділю по першім в У. Н. Домі при 4655 Martin улиці. Перші збори відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 1:30 пополудні. На ці збори просимо громадно прийти. Члени, що платять річно або піврічно, або котрі хотіли б так платити, і скористати з опусту, мають заплатити не пізніше якд о 25. січня. Хто присилає поштою має долучити, крім звичайної складки, на Коляду, бот ак річніз бори ухвалили. Коляда призначена на цілі Злученого Допомогового Комітету і У. К. Комітету. Тож жертвуймо щиро. Зачинаючи 1950 рік не забуваймо приєднувати нових членів. Початок вже є, а започаткував Іван Масляк, і то не зле! В справах Союзу голоситься до секретаря: 4928 Schlaff, Dearborn, а по телефоні LU 2-7394. — І. Форись, предс.; П. Кізел, секр.; І. Андрусевич, кас.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. У. Н. Дому, від. 316, відбудуться в четвер, 12. січня, в Тов. Домі, 831 Джозеф Еве, в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів прибути на означений час. — І. Свереда, гол.; П. Ковтун, кас.; В. Гавриляк, фін. секр.; В. Іванців, рек. секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 53, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 1. пополудні, в гали У.В.О. ріг улиці 11 і Вінґгем. Обовязком кожного члена є бути приявним, бо є важні справи до полагодження. — За уряд: Марія Корпа, предс.; Василь Сачко, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Сестр. Благовіщення, від. 125, повідомляє членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 1. пополудні, в парафіяльній галі при Оклей і Райс ул. Просимо членів платити залеглі вкладки. — За уряд: Іванка Подола, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 220, відбудуться в суботу, 14. січня, в год. 8. ввечір, в гали парафіяльній, 4950 Палайна ул. На річних зборах одобрено цей самий уряд,щ о був у 1949 році. Збори будуть відбуватись в тім самім місці в другу суботу по першім. Кожний член, що мешкає позамістом, або котрий працює наніч, має свої місячні або річні вкладки передати на руки секретаря перед зборами. Ті,щ о мають платити річні вкладки, мають явитись на зборах і заплатити. Адреса секретаря: Григорій Гарасим, 3111 W. 54 Place, Chicago 32, Ill.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — **Річні збори** Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 12. вполудне, в Домі Відділів УНС, 845 N. Western Ave. Просимо всіх членів і члениць прийти хоч раз в рук, бо маємо дуже багато справ до полагодження. Буде звіт контр. комісії за 1949 рік та вибір уряду на 1950 рік. Суспендованих в листопаді і грудні членів прошу прийти заплатити свій залеглий довг та будуть знову прийняті в члени. Хто з членів має діти, що ще не є членами Союзу то просимо вписати їх їх на цих зборах. — За уряд: Й. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр. 1018 N. Trumbel Av.

ГАМТРАМК, МІШ. — Місячні збори Тов. Згода, від. 20, відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 2. пополудні, в Українській Хаті, 2240 Ґрейлінґ. Урядники на 1950 рік є вибрані: М. Прихітко, предс.; Й. Крупка, рек. секр.; І. Крупка, фін. секр.; М. Чорній, кас.; контрольори: Д. Рубаха, П. Дмитришин і Й. Косій; надз. хворих: П. Герман, А. Красіцький і п-ні Квасняк; організатор Й. Крупка. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде цілорічний звіт фінансовий. — За секр.: Й. Прихідко.

БАЛТІМОР, МД. — Бр. Пресв. Тройці, від. 320, повідомляє своїх членів, що на річних зборах вибрано той самий уряд на 1950 рік. Місячні збори відбудуться в неділю, 15-го січня, в годині 2. пополудні, в У. Н. Домі, 3101 O'Donnell St. Просимо членів прийти на збори, а довгуючих вирівняти свій довг. Збори будуть відбуватись в другу неділю по першім. — Й. Мармаш, предс.; Г. Шулька, секр.-кас.

McKEES ROCKS, PA. — Бр. св. Володимира, від. 91, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 12:30 пополудні, в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження; буде звіт уряду і вибір уряду на 1950 рік. — За уряд: В. Кремінь, предс.; П. Паньчак, кас.; В. Рудавський, фін. секр.; Д. Андрейчин, рек. секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Тройці, від. 36, повідомляє своїх члениць, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14. січня, в гали церковній, в годині 6. точно. Просимо члениць явитися на означений час, бо будемо мати важні справи до вирішення і буде звіт контрольорів за минулий рік. На річних зборах вибрано уряд як слідує: Евдокія Ґеруля, предс.; Н. Восціховська, заст.; Марія Ходак, секр.; Софія Гунька, заст.; Анастазія Грицак, кас.; Марія Попович, заст.; контрольори: Марія Онуфрик, Марія Гойсак і Марія Кек; до прапора: Олена Скробач і Анна Максимців; надз. хворих: Анна Воляк, Олена Крайовська і Евдокія Волошин; на Вест: Марія Таркулич і Ксеня Лялька; до світла: Юстина Лиса і Катерина Шурґот; господиня галі: Татіяна Гарбуз. — За уряд: Е. Ґеруля, пр.; Н. Грицак, кас.; М. Ходак, секр.

ГОЛИОК, МАСС. — **Річні збори** Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 52, відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 2. пополудні, в литовськім Клюбі, 16 Джексон ул. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на час, вислухати звіту уряду і контр. комісії за 1949 рік та вибрати уряд на 1950 рік і полагодити інші важні справи. — За уряд: І. Процишин, предс.; І. Рабець, кас.; Д. Хрупалик, секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Укр. Січ, від. 421, повідомляє всіх членів, що збори відбудуться 14. січня під ч. 91 Проспект ул. в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів явитися на ці збори, бо є важні справи до полагодження. — За уряд: Т. Михнів, предс.; М. Шипінка, кас.; Юлія Береза, рек. секр.

БОСТОН, МАСС. — **Річні й місячні збори** відділу 374 відбудуться 15. січня в Elisabeth Peabody House, в годині 3. пополудні. Просимо всіх членів обовязково прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження іб уде звіт уряду та вибір уряду на 1950 рік. — За уряд: П. Улашкевич, предс.; М. Білак, кас.; М. Кисіль, фін. секр.

ҐЛЕСТОНБУРИ, КОНН. — Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 138, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 15. січня, точно в годині 2. пополудні, в гали церковній при Ґров ул. На порядку деннім буде звіт урядників за минулий рік і вибір уряду на біжучий рік. Тому просимо всіх членів явитись на вище означений час. — За уряд: М. Когут, предс.; Д. Качмарик, кас.; С. Кунікевич, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Арх. Михаїла, від. 352, відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 1. пополудні, в гали Секенд уллтці Просимо всіх членів і члениць прийти на збори хоч раз на рік, бо маємо дуже важні справи. Буде вибір уряду на 1950 рік. Взиваємо довгуючих членів вирівняти свій довг. — За уряд: Д. Яворський, предс.; М. Гавриляк, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 156, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. січня, точно в годині 2. пополудні, в Гром. Домі. Просимо всіх членів бути приявними, бо контроля дасть звіт за минулий рік і буде вибір делеґата на конвенцію УНС. — За уряд: П. Закорчемний, предс.; Ф. Трось, кас.; В. Новак, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Василія, від. 339, відбудуться в суботу, 14. січня, в год. 7. ввечір, в домі Громади, 3322 Н. Лавренс. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на збори. Уряд на 1950 є вибраний: І. Жмутин, предс.; М. Куничка, заст.; В. Мущинка, кас.; Ю. Сеньович, заст.; А. Хромяк, секр.; С. Лупацій, заст.; контроля: І. Сорока, О. Будай, І. Сорока. Адреса секр.: Andrew Chromyock, 921 S. Cecil St., Phila. 43, Pa. Tel. GR 2-4195.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 64, відбудуться 13. січня, в годині 7:30 ввечір, під ч. 100 Маркет Ст. Проситься членів заплатити всі свої довги. — J. Burney, Sec'y., 236 Gilbert Ave., Eost Paterson, N. J.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 192, відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 2. пополудні, в У. Н. Домі. Уряд на 1950 рік є той самий. На зборах буде вибір делеґата на конвенцію УНС. — К. Довганюк, предс.; М. Коник, кас.; М. Політило, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збруча, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що **річніз бори** відбудуться в неділю, 15. січня, в годині 3. пополудне в У. Г. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Контроля дасть звіт за минулий рік і буде вибір уряду на 1950 рік. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ОЛИФАНТ, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, відбудуться в неділю, 15. січня, зараз по Сл. Божій, в українській парафіяльній школі, кімната ч. 3. Порядок дня: Річний звіт урядників і контр. комісії за 1949 рік, вибір уряду на 1950рік, нові справи. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів обовязково явитися на річні збори. — Г. Костик, предс.; П. Саламаха, секр-кас.

БІНІҐЕМТОН, Н. Й. — **Річні збори** Тов. Запорозька Січ, від. 21, відбудуться в суботу, 14. січня, в годині 7. ввечір, в У. Г. Домі., 43 Wowns Ave. Просимо всіх членів обовязково явитись на збори. — За уряд: Н. Коцан, предс.; Т. Сомик, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 241, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться 14. січня в годині 2. пополудні. На цих зборах буде вибір уряду на 1950 рік і делеґата на конвенцію УНС. Збори відбудуться в гали 74 Ґерис Еве. — М. Камфонік, предс.; П. Дому, рек. секр.; С. Вардачевський, кас.

NEW HAVEN, CONN. — The Annual meeting of Branch 414 will be held on Sunday, January 15, at 12:00 noon, at 127 Park St. All members are urged to attend. — Helen Breziki, Sec'y.

ДЖЕМЕНКА, Н. Й. — Бр. св. Юрія, від. 160, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 14. січня, в годині 8. ввечір. Обовязком кожного члена є явитись на збори, почути звіт урядників за минулий рік і вибрати уряд на біжучийр ік. — Я. Притика, пр.; Т. Вілоус, кас.; М. К., секр.

ҐРЕЙТ МЕДОВС, Н. ДЖ. — **Річні збори** Тов. Любов, від. 143, відбудуться в неділю, 15. січня, в год. 2. попол., в укр. сали, на котрих буде вибір уряду і полагодження інших справ. — О. Левонюк, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. — **Річні збори** Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, відбудуться 15. січня у годині 2. пополудні в домі Лісного. На зборах буде звіт урядників і контрольорів та вибір уряду на 1950 рік. Обовязком кожного члена є бути на річних зборах. — І. Шеґера, предс.; Л. Мартинчук, кас.; Н. Лісний, секр.

ГЕМСТЕД, Л. АЙ. — Тов. Укр. Січ, від. 327, повідомляє членів і члениць, що **річні ім ісячні збори** відбудуться в суботу, 14. січня, в годині 7:30 ввечір, вг али парафіяльній, 709 Фронт ул. На цих зборах буде звіт контр. комісії за минулий рік, вибір уряду на 1950 рік і збирання місячних вкладок. Ці збори мали відбутись 31 грудня, але не відбулись з браку членів. Тому коли член нея виться на ці збори буде караний 1 дол., а урядник 2 дол. — За уряд: І. Душенчук, пр.; Т. Баґрій, кас.; М. Кирич, секр.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ. — Подаємо до відома, що місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 306, що мали відбутись 14 січня, відбудуться 12. січня в годині 7:30 ввечір. Взиваємо членів прийти на ці збори і привести нових кандидатів в члени. Котрий член ще не зложив жертви на пресовий фонд „Свободи", хай принесе на збори. На річних зборах вибрано той самий уряд на 1950 рік. — С. Вереза, предс.; І. Ошуст, кас.; А. Андрійців, секр.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую ОЛЕНСУНЮ з дому Сідельник, зам. МИХАЛОВИЧ, з села Вільки Мазовецькі, пов. Рава Руська, Воєв. Львів, яка перебуває в Ню Йорку. Хто про неї знає, або вона сама, голоситься до:
ІВАН НЕЧИПОР,
син Антона і Дорки
258 Johnston Ave., Jersey City, N. J.

МИХАЙЛО БАРАН пошукує ОЛЬГУ БАРАН і її сестру, котра прибула до Америки в 1948 році із села Базару, повіт Чортків. Хто знає про них прошу писати на адресу:
MYCHAJLO BARAN,
Box 308, Kapuskasing, Ont., Canada.

Пошукую рідного брата ІВАНА ДНІСТРЯНСЬКОГО і шваґра ЮРІЯ РУДОГО з села Дністрик-дубовий, повіт Турка, Галичина. Хто знає про них, або вони сами, прошу писати на адресу:
DNISTRANSKYJ DMYTRO,
R. I., c/o L. G. Barksdale
Marks, Miss.

КОСТИК ПЕТРА, батька, та вуйнів Дмитра і Миколу ЗЛУНКЕВИЧ із села Лукавець, пов. Любачів, шукає Костик Юстина, зам. Мазепа. Пошукувані працювали давно в Ню Йорку. Адреса:
MAZEPA YUSTYNA,
a Solterre, (Loiret), France.

ПАНАС КУЗЬМОВИЧ БУБЛИЧЕНКО, роджений в селі Карапеші, Київського повіту, пошукує землякародича МАКСИМЕНКА АГОФАНА ДЕМИДОВИЧА, який виїхав до Америки 1918 р. Хто про него знає, або він самий, прошу зголоситись:
PANAS BUBLYTSCHENKO
Chapelle les Herlaimont
Rue de la Paix W4, Hainaut, Belgie

ВСТУПАЙТЕ в ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

ТАРЗАН, ч. 2255. Зі переполоханий.

WHEN DARKNESS CAME ON, THE TWO GIANT MEN APPROACHED THE WINDOW OF PHIL AND NITA'S CELL.

"BE READY TO LEAVE QUICKLY AND QUIETLY," TARZAN CAUTIONED THE SURPRISED PRISONERS.

THEN, EACH GRASPING A STOUT BAR, THE TWO GIANTS EXERTED TREMENDOUS PRESSURE.

WITH A LOUD CRACK THE WHOLE STRUCTURE GAVE WAY, AND IN HIS ROOM, ZEE SPRANG FOR THE DOOR.

Distr. by United Feature Syndicate, Inc. -2255- REX MAXON

Коли ніч настала, два велетні зблизилися до вікна Фила й Ніти.

„Будьте готові вийти спокійно і швидко" — заповів Тарзан здивованих вязнів.

Потім оба вязні вхопили за залізні штаби і почали їх виважувати.

З сильним лоскотом ціла будова подалася, а Зі у своїй кімнаті скочив до дверей.